

[Westermann.]

fuldstændigt inddrages under samme, formentlig kunne anslaaes til ca. 60 000 Rdl. aarligt, bør søges afholdte saaledes, at de to Trediedele af samme, eller 40 000 Rdl., falde paa de faste Ejendomme“

— og saa opgøres, hvorledes det skal falde med 30 000 Rdl. paa de under Københavns Brandforsikring assurerede Bygninger, med 6 250 Rdl. paa de under Landbygningernes Brandforsikring indtegnede Bygninger i Forstæderne og med 3 750 Rdl. af de enten aldeles uforsikrede eller ikke til deres fulde Værdi forsikrede Ejendomme.

„Den øvrige Trediedel eller 20 000 Rdl. aarlig antages, naar Brandvæsenet henlægges under Communalbestyrelsen, at burde afholdes af Kommunens almindelige Indtægter. Om dette Punkt have Commissionens samtlige Medlemmer været enige“

o. s. v. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der givet en ganske anden Fremstilling, og der er fremkommet fuldkommen misvise Oplysninger med Hensyn til det Ændringsforslag, der fra konservativ Side er stillet om at faa udskudt Ikrafttrædelsesdatoen til næste Aar, et Forslag, som den højtærede Justitsminister selv havde stillet, idet Lovforslaget oprindeligt lød paa 1. April 1939, men som blev fejlet af Bordet i det andet høje Ting.

Der er blevet sagt — det sagde i øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Schrøder ved første Behandling, Udtalelsen findes paa Folketingstidende Sp. 2943 —, at der ikke er fremført nogen som helst saglig Begrundelse for Udskydelsen af Lovens Ikrafttræden. Dertil er at sige, at da denne Sag første Gang blev ventileret i Københavns Magistrat, blev der fra Københavns Brandforsikring og Landbygningernes Brandforsikring, som har de altovervejende Forsikringer her i København, i 1934 sendt Skrivelser, dateret henholdsvis 2. og 13. Oktober, gaende ud paa at faa et rimeligt Varsel, naar Loven blev gennemført, til at skrive disse Regninger ud. Sagen blev derefter trænet, og da den blev rejst igen i 1935, anmodede de samme to Selskaber ved Skrivelser af henholdsvis 4. og 19. November 1935, om, at man i Tilfælde af, at denne Lov skulde gennemføres, fik nogle Maaneders Varsel, saaledes at de kunde faa gjort det fornødne Forberedelsesarbejde. Der er igen fra disse Selskaber kommet Henvendelser saavel over for Landstingsudvalget som over for Folketingsudvalget, men man har siddet dem overhørig, skønt der for

$3\frac{1}{2}$ Aar siden og igen for $2\frac{1}{2}$ Aar siden har været rettet Henvendelser til Justitsministeriet om at faa nogle Maaneders Varsel.

Nu ønsker man at gennemføre denne Lov med Ikrafttræden knapt 14 Dage efter, at Loven er gennemført! Jeg kan ikke se andet, end at det er en ualmindelig brutal og hensynsløs Fremgangsmaade over for disse Forsikringsselskaber, som skal bære Byrden ved dette Udregningsarbejde, antage ekstra Hjælp, uden nogen som helst Erstatning for det Arbejde, de udfører!

Vedrørende § 2 er der givet en Forklaring saavel i Bemærkningerne som i den højtærede Justitsministers Fremsættelsestale i dette høje Ting, gaende ud paa, at man for hver 6-aarig Periode skulde fastsætte Udgifterne saaledes, at de dækkede 75 pCt. af de gennemsnitlige Udgifter for den foregaaende 6-aarige Periode. Saaledes som § 2 er affattet, naar man ikke til dette Resultat. Jeg har prøvet at paavise det. Det har været omsonst, ingen har ønsket at sætte sig ind i det. Jeg har paavist det ved første Behandling og ønsker igen at paavise, at det, man tilstræber, naas ikke ved dette Lovforslag, idet, hvis man fordobler Udgifterne, faar man kun Dækning for $62\frac{1}{2}$ pCt.; nedsætter man Udgifterne med bare $\frac{1}{3}$, hvilket formentlig kan komme til at foreligge efter den kommende 6-aarige Periode, som skal have ekstraordinære Udgifter, vil Afgiften blive nedsat med $\frac{2}{3}$, og følgelig bliver der kun Dækning for $37\frac{1}{2}$ pCt.

I § 2 har vi søgt at faa rettet nogle sproglige Fejl. Paragraffen begynder med: „Bidraget, der fastsættes for 6-aarige Perioder ad Gangen“. Der kan ikke være Tale om at fastsætte det for mere end een 6-aarig Periode ad Gangen. Det er paavist i Udvalget, men man har ikke ønsket at rette det. Jeg kan ikke se rettere, end at det hverken tjener Centraladministrationen eller Flertalspartierne Repræsentanter i Udvalget eller Rigsdagen til Ære, at man ikke forstaar at anvende det danske Sprog bedre.

I tredje Linie i § 2 staar: „for hver fulde 5 pCt.“ det gaar op eller ned, forhøjes eller nedsættes Bidraget med 0,04 pro mille. Det vil sige: enhver kan kræve det respekteret, naar det staar i Loven, at for hver 1 000 Kr. Bidraget er, naar det svinger over 5 pCt., skal det sættes op med 4 Øre pr. 1 000 Kr., medens der formentlig menes, at Bidragssatsen forhøjes eller nedsættes med 0,04 pro mille. Det er ogsaa paapeget, men man har ikke ønsket at tage noget Hensyn til det.